

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że pozwana popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie jak też nie przedstawiała jej żadnego uzasadnienia ani wyjaśnień, naruszając rozporządzenie finansowe ⁽¹⁾ oraz przepisy wykonawcze do niego jak też dyrektywę 2004/18 ⁽²⁾ oraz art. 253 WE. Twierdzi ona, że Komisja nigdy nie poinformowała skarżącej o zaletach wybranego oferenta do czego była zobowiązana, mimo wniosku skarżącej na piśmie. Zdaniem skarżącej motywy podane przez Komisję są nieprecyzyjne, bezpodstawne i pobieżne oraz nie stanowią racjonalnego uzasadnienia. Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja zmieniła następnie uzasadnienie zaskarżonej decyzji po tym, jak komisja przetargowa zbadała ponownie jej sprawozdanie i postanowiła usunąć uwagę dotyczącą wybranego oferenta.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła art. 106 i art. 107 rozporządzenia finansowego oraz zasady przejrzystości i niedyskryminacji, gdyż nie wykluczyła oferentów powołujących się na prace wykonane w państwach niebędących członkami WTO i stronami porozumienia w sprawie zamówień rządowych; gdyby należało dopuścić taki udział skarżąca twierdzi, że Komisja powinna działać w słuszny, przejrzysty i niedyskryminujący sposób, wyjaśniając kryteria wyboru jakimi zamierza się posłużyć w celu wykluczenia niektórych przedsiębiorstw i dopuszczenia innych.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie w odniesieniu do oferty skarżącej w porównaniu z innymi oferentami oraz naruszyła obowiązek uzasadnienia w zakresie w jakim negatywne uwagi przedstawione przez komisję przetargową w odniesieniu do oferty skarżącej były nieprecyzyjne i bezpodstawne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114)

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2009 r. — Wilo przeciwko OHIM (Kształt obudowy silnika)

(Sprawa T-253/09)

(2009/C 205/80)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wilo SE (Dortmund, Niemcy) (przedstawiciel: G. Braun, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie R 1184/2008-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający obudowę silnika pompy grzewczej dla towarów z klasy 7 i 11 (zgłoszenie nr 5 805692)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207-2009 ⁽¹⁾) ze względu na to, że zgłoszony znak towarowy wykazuje wymagane minimum charakteru odróżniającego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2009 r. — Wilo przeciwko OHIM (przedstawienie zielonej obudowy)

(Sprawa T-254/09)

(2009/C 205/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wilo SE (Dortmund, Niemcy) (przedstawiciel: G. Braun)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie R 1196/2008-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.